

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1969-1970

10 DECEMBER 1969

WETSVOORSTEL

betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake fietsen, tandems en rijwielen met hulpmotor.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De laatste maanden werd de openbare mening herhaaldelijk opgeschrikt door zware verkeersongevallen waarvan fietsers zeer vaak de slachtoffers zijn. Dagelijks gebeuren dergelijke ongevallen met vaak dodelijke afloop, maar niet altijd is de autobestuurder hiervoor aansprakelijk.

In de praktijk is het inderdaad zo dat zeer dikwijls de fietsers, de tandemrijders of de bestuurders van rijwielen met hulpmotor zelf de oorzaak van het ongeval zijn. Iedereen kent de soms verregaande roekeloosheid van vooral de jongeren onder deze weggebruikers. Vooral de schoolgaande jeugd neemt hier een vooraanstaande plaats in, zodat het verkeer in de buurt van de grote scholen, ondanks de waarchuwingsborden, voor sommige autobestuurders bijna een nachtmerrie wordt.

In geval van aanrijding tussen de in dit voorstel beoogde voertuigen en de autovoertuigen zal de aan deze laatste toegebrachte schade meestal gering zijn; dat het komt vaak voor dat de fietser de rechtstreekse oorzaak is van een aanrijding tussen twee motorvoertuigen, omdat de bestuurder verplicht is hetzij hard te remmen hetzij uit te wijken, hetgeen een frontale botsing tot gevolg kan hebben. Meestal blijft de aansprakelijke ongedeerd en neemt hij bovendien nog de benen.

Het is duidelijk dat de kwestie van de schadevergoeding voor de aldus getroffen weggebruiker precair is, zo er geen geldige verzekering werd afgesloten. Ofwel is de bestuurder van de fiets, de bromfiets of de tandem vermogend en zijn er geen problemen ofwel is hij dat niet. Het eerste geval zal eerder zelden voorkomen daar de meer vermogende klasse zich niet veel meer op een dergelijke manier verplaatst, het tweede eerder dikwijls. Wanneer in dit tweede geval geen vrijwillige verzekering werd aangegaan staat er de benadeelde niets anders te doen dan een vonnis uit te lokken en dit door een deurwaarder op de persoonlijke bezit-

Chambre des Représentants

SESSION 1969-1970

10 DÉCEMBRE 1969

PROPOSITION DE LOI

relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de bicyclettes, de tandems et de cycles à moteur auxiliaire.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Au cours des derniers mois, l'opinion publique s'est émue à plusieurs reprises des graves accidents de la circulation dont, très souvent, ont été victimes des cyclistes. De tels accidents se produisent quotidiennement, souvent avec issue fatale, mais l'automobiliste n'en est pas toujours responsable.

En effet, la pratique montre que très souvent les cyclistes, les usagers de tandems ou les conducteurs de cycles avec moteur auxiliaire sont eux-mêmes la cause d'accidents. Chacun connaît la témérité parfois grande des plus jeunes parmi ces usagers de la route. La jeunesse en âge d'école, principalement, occupe à cet égard une place importante, de sorte que la circulation aux abords des grandes écoles devient pour certains automobilistes, presque un cauchemar, en dépit de la signalisation.

En cas de collisions entre les véhicules visés par la présente proposition de loi et des véhicules automobiles, les dommages encourus par ces derniers sont généralement peu importants; mais il arrive souvent que le cycliste constitue la cause directe d'une collision entre deux véhicules automobiles, soit en obligeant un conducteur à freiner brutalement, soit en le contraignant à effectuer une manœuvre d'évitement ayant pour résultat une collision frontale. Dans la majorité des cas, le responsable reste, en outre, indemne et il s'empresse même de déguerpir.

Evidemment, l'indemnisation de l'usager de la route ainsi accidenté est, en l'absence d'assurance valable, fort précaire. Ou le conducteur de la bicyclette, du vélomoteur ou du tandem est solvable et, dans ce cas, il n'y a pas de problèmes, ou il ne l'est pas. La première hypothèse se présentera assez rarement, étant donné que les classes plus aisées de la population ne se déplacent plus guère de cette manière; la seconde est plus fréquente. Dans ce cas, lorsqu'une assurance volontaire n'a pas été contractée, il ne reste plus au préjudicié qu'à obtenir un jugement et à faire exécuter celui-ci par un huissier sur les biens personnels, à concurrence

tingen te laten uitvoeren tot beloop van het bedrag der geleden schade of tot beloop van het maximum van de opbrengst van de inboedel, wat meestal het geval zal zijn.

In het belang van iedereen die gebruik maakt van de openbare weg, inbegrepen de bestuurders en eigenaars van bewuste voertuigen, strekt dit voorstel er toe iedere eigenaar, gebruiker, of bestuurder van dergelijke voertuigen te verplichten dit voertuig behoorlijk te laten verzekeren tegen de burgerlijke aansprakelijkheid.

Bij het opmaken van dit voorstel heeft de ondertekenaar zich ruimschoots laten inspireren door de wet van 1 juli 1956 op de verplichte verzekering der motorvoertuigen, ten einde een aldus zekere eenheid in de wetgeving te waarborgen.

Aangezien in dit domein geen buitenlandse eenvormige reglementering bestaat, werd besloten de regeling tot het binnenlands vervoer te beperken.

Artikelsgewijze toelichting.

Eerste artikel : Dit artikel bepaalt op welke voertuigen de wet van toepassing zal zijn. Begrijpelijkerwijze werden de kleine, niet schoolplichtige kinderen voor de door hun bestuurde fietsen en driewielers niet aan de wet onderworpen voor zover zij geen gebruik maken van de rijweg. Inzake de rijwielen met hulpmotor worden alleen deze bedoeld die niet reeds verplicht verzekerd waren krachtens de bepalingen van de wet van 1 juli 1956.

Het artikel omschrijft verder de begrippen die in deze wetgeving van toepassing zijn.

Artikel 2 : De eerste paragraaf van dit artikel werd als dusdanig overgenomen uit de wet van 1 juli 1956 en vergt geen commentaar. In de tweede paragraaf wordt de verplichte verzekering uitgesloten voor de buitenlandse voertuigen, zelfs wanneer zij door een Belg in België worden bestuurd. Slechts wanneer ook de ons omringende landen een gelijkaardige reglementering invoeren zou hier, zoals inzake motorvoertuigen aan een uitbreiding kunnen gedacht worden.

Artikel 3 : Werd overgenomen uit de wet van 1 juli 1956 en omschrijft de draagwijdte van de verzekering.

Artikel 4 : Werd grotendeels overgenomen uit de hogergevoemde wet en bepaalt de gevallen die uitgesloten kunnen worden door de verzekeringsovereenkomst. De sportwedstrijden en de behendigheidswedstrijden werden uitgesloten. Het is de taak van de verantwoordelijke inrichter desangande een gepaste verzekeringsovereenkomst af te sluiten.

Artikels 5 tot en met 18 hernemen de bepalingen van de wet van 1 juli 1956. Dit biedt het grote voordeel dat meteen kan gesteund worden op een bestaande rechtspraak en rechtsleer. Evenwel worden hier twee uitzonderingen voorzien : namelijk waar in de motorvoertuigenverzekeringen een regeling wordt voorzien van de ongevallen, veroorzaakt door buitenlandse voertuigen, dient dit hier uitgesloten in toepassing van het gewijzigde artikel 2, § 2, en waar de N. M. B. S. en de N. M. V. B. genoten van een vrijstelling krachtens de wet, wordt dit geschrapt. De mogelijkheid blijft echter bestaan om deze parastatalen vrij te stellen krachtens § 2 van artikel 14.

Artikel 19 : Aangezien het zeer onwaarschijnlijk is dat de bestaande verzekeringsovereenkomsten op basis van de vrijwillige verzekering, voldoen aan de vereisten van deze wet en wegens de grote verscheidenheid in de polissen, nuttig leek het gepast alle bestaande overeenkomsten te vernietigen en de niet-gedekte risico te laten terugbetalen. Het blijft vanzelfsprekend toegelaten deze terugbetaling te verrekenen met de premie der verplichte verzekering ten einde een dubbele operatie te vermijden.

du montant du dommage subi ou du produit maximum de la vente du mobilier, ce qui est généralement le cas.

Dans l'intérêt de tout usager de la voie publique, y compris les conducteurs et les propriétaires des véhicules visés, la présente proposition tend à imposer à tout propriétaire, utilisateur ou conducteur de tels véhicules l'obligation de faire assurer ceux-ci convenablement contre la responsabilité civile.

Dans l'élaboration de sa proposition, l'auteur s'est largement inspiré de la loi du 1er juillet 1956 sur l'assurance obligatoire des véhicules automoteurs, afin d'assurer une certaine unité de la législation.

Aucune réglementation étrangère uniforme n'existent en la matière, il a été décidé de restreindre la loi au trafic intérieur.

Exposé des articles.

Article premier : Cet article précise quels seront les véhicules soumis à la loi. Evidemment les enfants en bas âge non assujettis à l'obligation scolaire ne tombent pas sous l'application de la loi en ce qui concerne les vélos et les tricycles qu'ils conduisent, pour autant qu'ils n'empruntent pas la chaussée. Quant aux cyclomoteurs, ne sont visés que ceux non encore soumis à l'assurance obligatoire en vertu des dispositions de la loi du 1er juillet 1956.

L'article définit ensuite les notions qui sont d'application dans la présente législation.

Article 2 : Le premier paragraphe de cet article a été repris tel quel de la loi du 1er juillet 1956 et ne nécessite aucun commentaire. Au deuxième paragraphe, sont exclus de l'assurance obligatoire les véhicules étrangers, même lorsqu'ils sont conduits par un belge en Belgique. Sur ce point, tout comme en ce qui concerne les véhicules automobiles, il ne pourrait guère être envisagé d'extension que si les pays qui nous sont voisins intauraient une réglementation analogue.

Article 3 : Repris de la loi du 1er juillet 1956, il circonscrit la portée de l'assurance.

Article 4 : Repris en grande partie de la loi précitée, cet article détermine les cas qui peuvent être écartés par le contrat d'assurance. Les épreuves sportives et les concours d'adresse ont été exclus. Il appartiendra à l'organisateur responsable de conclure un contrat d'assurance approprié à ces épreuves.

Articles 5 à 18 inclus : Ils reprennent les dispositions de la loi du 1er juillet 1956. Ce fait présente le grand avantage de permettre de s'appuyer à la fois sur une jurisprudence et une doctrine déjà existantes. Il y a cependant deux exceptions : alors que l'assurance en matière de véhicules automoteurs prévoit un règlement pour les accidents occasionnés par des véhicules étrangers, ce règlement doit être exclu en application de l'article 2, § 2, modifié; d'autre part, l'exemption dont bénéficiaient la S. N. C. B. et la S. N. C. F. en vertu de la loi est supprimée. Il reste cependant possible d'exempter ces parastataux en vertu du deuxième paragraphe de l'article 14.

Article 19 : Comme il est très improbable que les contrats d'assurance existants conclus à titre d'assurance volontaire soient conformes aux conditions imposées par la présente loi et vu la grande diversité des polices, il a été estimé utile d'annuler les contrats existants et de faire rembourser le risque non couvert. Il sera évidemment toujours permis de régler ce remboursement lors du paiement de la prime d'assurance obligatoire afin d'éviter une double opération.

Artikel 20: Ten einde de Koning in staat te stellen de vereiste uitvoeringsmaatregelen te treffen, o.m. deze voorzien bij de artikelen 14 en 15, wordt geen termijn vooropgesteld. Rekening dient ook gehouden te worden met de materiële mogelijkheden van de verzekeringsmaatschappijen. Ten einde echter te beletten dat een regeling zou uitblijven, wordt 1 januari 1971 als uiterste datum vooropgesteld.

Article 20: Aucun délai n'est fixé afin que le Roi puisse prendre les mesures d'exécution nécessaires, notamment celles prévues par les articles 14 et 15. Il convient également de tenir compte des possibilités matérielles des compagnies d'assurances. Pour éviter cependant que le règlement ne soit différé indéfiniment, le 1er janvier 1971 est prévu comme date limite.

L. CANTILLON.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Onder de toepassing van deze wet vallen alle fietsen, tandems en die rijwielen met hulpmotor waarop de wet van 1 juli 1956 niet van toepassing is, met uitsluiting evenwel van voertuigen die alleen dienen voor kinderen van minder dan 6 jaar en die normaal niet de rijweg gebruiken.

Voor de toepassing van deze wet worden verstaan :

Onder verzekerden : zij wier aansprakelijkheid is gedekt overeenkomstig de bepalingen van deze wet;

Onder benadeelden : zij die schade hebben geleden welke grond oplevert voor toepassing van deze wet, alsmede hun rechtverkrijgenden;

Onder verzekeraar : de door de Koning, als dusdanig erkende, verzekeringsonderneming.

Art. 2.

§ 1. — Tot het verkeer op de openbare weg en op terreinen die toegankelijk zijn voor het publiek of voor een zeker aantal personen, die het recht hebben er te komen, worden de in artikel 1 bedoelde voertuigen slechts toegelaten indien de burgerlijke aansprakelijkheid, waartoe zij aanleiding kunnen geven, gedekt is door een verzekering, welke beantwoordt aan de omschrijving van artikel 1.

De verplichting tot het afsluiten van een verzekering rust op de eigenaar van het voertuig, of wanneer deze laatste minder dan 18 jaar is op de wettelijke voogd. Indien een andere persoon de verzekering heeft gesloten wordt de verplichting van voornoemden geschorst tot na afloop van de geldigheidsduur van dit contract.

§ 2. — De bedoelde voertuigen, die gewoonlijk in het buitenland zijn gestald, worden tot het verkeer in België toegelaten zonder dat aan de verplichting van artikel 2, § 1, is voldaan.

Art. 3.

De verzekering moet de burgerlijke aansprakelijkheid dekken van de eigenaar, van iedere houder en van iedere bestuurder van het verzekerde voertuig, zulks met uitzondering van de aansprakelijkheid van hen die zich door diefstal of geweld het voertuig hebben toegeëigend.

De verzekering moet de schade omvatten welke aan personen en aan goederen wordt toegebracht door de in België voorgevallen feiten. De goederen en personen die door het voertuig worden vervoerd kunnen van de verzekering worden uitgesloten.

De dekking moet onbeperkt zijn.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

La présente loi est applicable à toutes les bicyclettes ainsi qu'à tous les tandems et cyclomoteurs ne tombant pas encore sous l'application de la loi du 1er juillet 1956, à l'exception des véhicules servant uniquement à l'usage dentaire de moins de six ans et n'empruntant pas normalement la chaussée.

On entend dans la présente loi :

Par assurés : les personnes dont la responsabilité est couverte conformément aux dispositions de la présente loi;

Par personnes lésées : les personnes qui ont subi un dommage donnant lieu à l'application de la présente loi, ainsi que leurs ayants droit;

Par assureur : l'entreprise d'assurance agréée comme telle par le Roi.

Art. 2.

§ 1. — Les véhicules visés à l'article 1er ne sont admis à circuler sur la voie publique, sur les terrains ouverts au public et sur les terrains non publics mais ouverts à un certain nombre de personnes ayant droit de les fréquenter, que si la responsabilité civile à laquelle ils peuvent donner lieu est couverte par une assurance répondant aux dispositions de l'article 1er.

L'obligation de contracter l'assurance incombe au propriétaire du véhicule ou, lorsque celui-ci est âgé de moins de dix-huit ans, au tuteur légal. Si une autre personne a contracté l'assurance, l'obligation des susnommés est suspendue pour la durée de ce contrat.

§ 2. — Les véhicules en question, ayant leur stationnement habituel à l'étranger, sont admis à la circulation en Belgique sans qu'il soit satisfait à l'obligation prévue à l'article 2, § 1.

Art. 3.

L'assurance doit couvrir la responsabilité civile du propriétaire, de tout détenteur et de tout conducteur du véhicule assuré, à l'exclusion de la responsabilité civile de ceux qui se seraient rendus maîtres du véhicule par vol ou violence.

L'assurance doit comprendre les dommages causés aux personnes et aux biens par des faits survenus en Belgique. Les biens et les personnes transportés par le véhicule peuvent être exclus de l'assurance.

La garantie doit être illimitée.

Art. 4.

Van het recht op uitkering kunnen worden uitgesloten :

1°) de bestuurder van het voertuig en iedere andere persoon waarvan de aansprakelijkheid door de polis is gedekt;

2°) de echtgenoot van de personen, bedoeld onder 1° van dit artikel, alsmede hun bloed- en aanverwanten in rechte linie voor zover die bij hen inwonen;

3°) de schade aan goederen en personen welke het gevolg is van deelneming aan sport- en behendigheidswedstrijden waartoe vanwege de overheid vergunning werd verleend.

Art. 5.

De verzekering mag zich het recht voorbehouden een deel van de door haar vergoede schade terug te eisen van de verzekerde, mits deze mogelijkheid uitdrukkelijk in het contract wordt voorzien.

Art. 6.

De verzekering geeft aan de benadeelde een eigen recht tegen de verzekeraar.

Art. 7.

Voor de uitvoering van de bepalingen van deze wet kan de verzekeraar door de benadeelde in België worden gedagvaard, hetzij voor de rechter van de plaats waar het schadelijk feit is gebeurd, hetzij voor de rechter van de woonplaats van benadeelde, hetzij voor de rechter van de zetel van de verzekeraar.

Art. 8.

De verzekerden moeten van ieder ongeval kennis geven aan de verzekeraar en hem, op zijn verzoek alle nodige inlichtingen en bescheiden verschaffen.

Art. 9.

Een vonnis gewezen in een geschil ter zake van een door een in artikel 1 bepaald voertuig veroorzaakte schade, kan aan de verzekeraar, aan de verzekerde of aan de benadeelde slechts tegengeworpen worden, indien zij in het geding partij zijn geweest dan wel daarin zijn geroepen.

Niettemin kan het vonnis, dat in een geschil tussen de benadeelde en de verzekerde is gewezen, tegengeworpen worden aan de verzekeraar, indien is komen vast te staan dat de laatste in feite het geding heeft geleid.

De verzekeraar kan de verzekerde in het geding roepen, dat door de benadeelde tegen hem wordt ingesteld.

Wanneer de burgerlijke vordering tot herstelling van de door een bedoeld voertuig veroorzaakte schade tegen de verzekerde wordt ingesteld voor de strafrechtbank, dan kan de verzekeraar door de benadeelde partij of door de verzekerde in het geding worden betrokken en kan hij ook vrijwillig tussenkomen onder dezelfde voorwaarden als zou de vordering voor de burgerlijke rechtbank gebracht zijn, maar de strafrechter kan geen uitspraak doen over de rechten die de verzekeraar kan doen gelden tegenover de verzekerde of de verzekeringnemer.

De verzekeraar kan echter alleen dan in de zaak betrokken worden indien de verzekeringnemer, voor zover deze

Art. 4.

§ 1er. — Peuvent être exclus du bénéfice de l'assurance :

1°) le conducteur du véhicule ainsi que tous ceux dont la responsabilité est couverte par la police;

2°) le conjoint des personnes visées au 1° de cet article ainsi que leurs parents et alliés en ligne directe, à la condition qu'ils habitent sous leur toit;

3°) Les dommages aux personnes et aux biens qui découlent de la participation à des concours sportifs ou d'adresses autorisés.

Art. 5.

L'assurance peut se réserver le droit de réclamer de l'assuré le remboursement d'une partie de l'indemnité qu'elle a payée, à condition que cette possibilité soit prévue expressément au contrat.

Art. 6.

L'assurance fait naître au profit de la personne lésée un droit propre contre l'assureur.

Art. 7.

Pour l'application des dispositions de la présente loi, la personne lésée peut assigner l'assureur, en Belgique, soit devant le juge du lieu où s'est produit le fait générateur du dommage, soit devant le juge de son propre domicile, soit devant le juge du siège de l'assureur.

Art. 8.

Les assurés doivent déclarer tout sinistre à l'assureur et lui fournir, à sa demande, tous les renseignements et documents nécessaires.

Art. 9.

Le jugement rendu sur une contestation née d'un préjudice causé par un véhicule défini à l'article premier n'est opposable à l'assureur, à l'assuré ou à la personne lésée, que s'ils ont été présents ou appelés à l'instance.

Toutefois, le jugement rendu dans une instance entre la personne lésée et l'assuré est opposable à l'assureur, s'il est établi qu'il a, en fait, assumé la direction du procès.

L'assureur peut mettre l'assuré en cause dans le procès qui lui est intenté par la personne lésée.

Lorsque l'action civile en réparation du dommage causé par un véhicule en question est intentée contre l'assuré devant la juridiction répressive, l'assureur peut être mis en cause par la partie lésée ou par l'assuré et peut intervenir volontairement, dans les mêmes conditions que si l'action était portée devant la juridiction civile, sans cependant que le juge répressif puisse statuer sur les droits que l'assureur peut faire valoir contre l'assuré ou le preneur d'assurance.

L'assureur ne peut toutefois être mis en cause que pour autant que le preneur d'assurance, s'il est autre que l'assuré,

niet tevens de verzekerde is, in het geding geroepen werd. Bovendien kan de verzekeringnemer in de zaak betrokken worden door de verzekeraar die vrijwillig tussenkomt.

Art. 10.

Iedere uit deze wet voortvloeiende rechtsvordering van de benadeelde tegen de verzekeraar verjaart na verloop van drie jaar te rekenen van het feit waaruit de schade is ontstaan.

Een handeling die de verjaring van de rechtsvordering stuit tegen een verzekerde, stuit tegelijkertijd de verjaring van de rechtsvordering tegen de verzekeraar en omgekeerd.

De verjaring wordt ten opzichte van de verzekeraar gestuit door iedere onderhandeling tussen de verzekeraar en de benadeelde. Een nieuwe termijn van drie jaar begint te lopen te rekenen van het ogenblik waarop één van de partijen bij een ter post aangetekende brief aan de andere partij heeft kennis gegeven dat zij de onderhandelingen afbreekt.

Art. 11.

Geen uit de wet of de verzekeringsovereenkomst voortvloeiende nietigheid, exceptie of verval kan door een verzekeraar aan een benadeelde worden tegengeworpen. Een verzekeraar kan zich een recht van verhaal voorbehouden tegen de verzekeringnemer en, indien daartoe grond bestaat, tegen een verzekerde die niet de verzekeringnemer is, voor zover de verzekeraar volgens de wet of de verzekeringsovereenkomst gerechtigd mocht zijn de uitkering te weigeren of te verminderen.

Art. 12.

In geval van overgang van eigendom of van tenietgaan van het voertuig moeten de verzekeringnemer of zijn rechtverkrijgenden daarvan binnen acht dagen melding doen aan de verzekeraar.

Art. 13.

Een verzekeraar kan aan een benadeelde de beëindiging, de nietigverklaring, de ontbinding, de opzegging en de schorsing van de overeenkomst of van de dekking, uit welke oorzaak ook, slechts tegenwerpen, ten aanzien van ongevallen die plaats vinden na verloop van een termijn van zestien dagen na de kennisgeving ervan. Deze kennisgeving moet geschieden bij aangetekende brief aan het overheidsorgaan dat bevoegd is tot het in ontvangst nemen van de kennisgevingen betreffende de verzekering die in deze wet wordt geregeld.

De termijn begint te lopen op de dag volgende op die waarop de kennisgeving ter post is bezorgd.

De kennisgeving kan niet vroeger geschieden dan :

1°) op de dag waarop de verzekering een einde heeft genomen ten aanzien van de verzekerde, indien het een schorsing betreft;

2°) op de dag van de kennisgeving door een van beide partijen aan de andere van de ontbinding, de opzegging of de nietigverklaring van de overeenkomst;

3°) op de dag van de beëindiging van de overeenkomst in alle gevallen die niet onder 2°) zijn voorzien.

Art. 15.

§ 1. — De Staat, de Regie van Telegraaf en Telefoon, de Regie der Luchtwegen en de Regie der Rijkskoel- en

ait été appelé à la cause. En outre, le preneur d'assurance peut être mis en cause par l'assureur qui intervient volontairement.

Art. 10.

Toute action de la personne lésée contre l'assureur, dérivant de la présente loi, se prescrit par trois ans, à compter du fait générateur du dommage.

L'acte qui interrompt la prescription de l'action contre un assuré, interrompt en même temps la prescription de l'action contre l'assureur et inversement.

La prescription est interrompue à l'égard de l'assureur par tous pourparlers entre l'assureur et la personne lésée. Un nouveau délai de trois ans prendra cours au moment où l'une des parties aura notifié à l'autre, par lettre recommandée, qu'elle rompt les pourparlers.

Art. 11.

Aucune nullité, aucune exception ou déchéance dérivant de la loi ou du contrat d'assurance ne peut être opposée par l'assureur à la personne lésée. L'assureur peut se réserver un droit de recours contre le preneur d'assurance et, s'il y a lieu, contre l'assuré autre que le preneur, dans la mesure où il aurait été autorisé à refuser ou à réduire ses prescriptions d'après la loi ou le contrat d'assurance.

Art. 12.

En cas de transfert de propriété du véhicule, le preneur d'assurance ou ses ayants droit doivent, dans les huit jours, en aviser l'assureur.

Art. 13.

L'expiration, l'annulation, la résiliation, la dénonciation, la suspension du contrat ou de la garantie, quelle que soit leur cause, ne peuvent être opposées par l'assureur à la personne lésée, que pour les sinistres survenus au plus tôt après l'expiration d'un délai de seize jours suivant la notification d'un des faits susdits. Cette notification doit être faite par lettre recommandée à l'autorité administrative compétente pour recevoir les notifications relatives à l'assurance faisant l'objet de la présente loi.

Le délai prend cours le lendemain du dépôt de la lettre recommandée à la poste.

La notification ne peut se faire au plus tôt :

1°) que le jour où la garantie aura pris fin à l'égard de l'assuré, s'il s'agit de la suspension;

2°) que le jour de la notification par l'une des parties à l'autre, de la résiliation, de la dénonciation ou de l'annulation du contrat;

3°) que le jour de l'expiration du contrat dans tous les cas non visés au 2°).

Art. 14.

§ 1er. — L'Etat, la Régie des Télégraphes et des Téléphones, la Régie des Voies aériennes, la Régie des Services

vriesdiensten zijn vrijgesteld van de verplichting om voor bedoelde voertuigen een verzekering aan te gaan bij een erkende maatschappij, mits zij zelf de bij deze wet voorziene aansprakelijkheid dekken van alle houders of bestuurders van die voertuigen waarvan deze besturen eigenaar zijn.

Heeft de bestuurder zich door diefstal of geweldpleging het voertuig toegeëigend, dan hebben deze besturen ten aanzien van de benadeelde dezelfde verplichtingen als die voorzien in artikel 16 met betrekking tot het Waarborgfonds. Voor die dekking moet door de wettelijke vertegenwoordigers aangifte gedaan worden bij het bevoegde overheidsorgaan tegen afgifte van ontvangstbewijs.

§ 2. — Dezelfde vrijstelling kan door de Koning verleend worden aan de openbare instellingen en instellingen van openbaar nut die Hij aanwijst en onder de voorwaarden die Hij bepaalt. Deze vrijstelling kan te allen tijde worden ingetrokken.

Art. 15.

§ 1. — De voorwaarden voor de toelating en voor de intrekking van de toelating der verzekeraars, alsmede de regeling van het toezicht op de verzekeraars worden door de Koning bepaald. Deze toelating is afhankelijk van de toetreding tot het Gemeenschappelijk Waarborgfonds, voorzien bij de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

§ 2. — De kosten van het toezicht worden door de toegelaten verzekeraars gedragen. De verdeling wordt, tot een maximum van 3 % der geïnde premies, jaarlijks vastgesteld maar evenredigheid van het bedrag der ontvangen premies.

Art. 16.

Wanneer het voertuig niet geïdentificeerd is of de burgerrechtelijke aansprakelijkheid niet gedekt door een verzekering overeenkomstig de bepalingen van deze wet, kunnen de personen, benadeeld door het gebruik van het voertuig, tegenover het in artikel 15 bedoeld waarborgfonds, van de vergoeding van de opgelopen lichamelijke schade, een recht op schadeloosstelling doen gelden, waarvan het koninklijk besluit van 5 januari 1957 de toekenningsvoorwaarden en de omvang bepaalt.

Art. 17.

De Koning bepaalt de vorm en de inhoud van het bewijs van de verzekeringsovereenkomst waarvan sprake is artikel 2 en artikel 14. De bestuurder van het voertuig dient dit bewijs in zijn bezit te hebben.

Art. 18.

Elke overtreding van deze wet wordt gestraft overeenkomstig de bepalingen van artikel 18 en 19 van de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

Art. 19.

De verzekeringsovereenkomsten die vóór het in werking treden van deze wet werden afgesloten zijn van rechtswege

frigorifiques de l'Etat, sont dispensés de l'obligation de contracter pour les véhicules visés une assurance auprès d'une société agréée, à la condition de couvrir eux-mêmes la responsabilité prévue par la présente loi de tous détenteurs ou conducteurs de ces véhicules dont ces administrations sont propriétaires.

Si le conducteur s'est rendu maître du véhicule par vol ou par violence, ces administrations ont, à l'égard de la personne lésée, les mêmes obligations que celles prévues à l'article 16 en ce qui concerne le Fonds de garantie. La déclaration de garantie sera faite par les représentants légaux à l'autorité administrative compétente contre remise d'un certificat.

§ 2. — La même dispense peut être accordée par le Roi aux organismes publics et aux organismes d'intérêts publics qu'il désigne et sous les conditions déterminées par Lui. Cette dispense est toujours révocable.

Art. 15.

§ 1er. — Les conditions d'agrément, de retrait d'agrément et de contrôle des assureurs sont déterminées par le Roi.

L'agrément est subordonné à l'affiliation au fonds commun de garantie prévu par la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs.

§ 2. — Les frais de contrôle sont supportés par les assureurs agréés. La répartition est fixée annuellement, à concurrence de 3 % au plus des primes encaissées, au prorata du montant des primes encaissées.

Art. 16.

Lorsque le véhicule n'a pas été identifié ou que la responsabilité civile n'est pas couverte par une assurance conformément aux dispositions de la présente loi, les personnes lésées par l'usage du véhicule peuvent faire valoir à l'égard du Fonds de Garantie visé à l'article 15, pour la réparation de leurs dommages corporels, un droit à indemnisation dont les conditions d'octroi et l'étendue sont déterminées par l'arrêté royal du 5 janvier 1957.

Art. 17.

Le Roi fixe la forme et la teneur de la preuve du contrat d'assurance visé à l'article 2 et à l'article 14. Le conducteur du véhicule doit être en possession de cette preuve.

Art. 18.

Toute infraction à la présente loi sera punie conformément aux dispositions des articles 18 et 19 de la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs.

Art. 19.

Les contrats d'assurance conclus avant l'entrée en vigueur de la présente loi sont résiliés de plein droit. La prime

ontbonden. De reeds betaalde premie zal door de verze-
raar worden terugbetaald naar rato van het niet gedekte
gedeelte van het risico.

Art. 20.

De bepalingen van deze wet treden in werking op de door
de Koning te bepalen datum en ten laatste op 1 januari
1971.

20 novembre 1969.

déjà payée sera remboursée par l'assureur au prorata de
la partie non couverte du risque.

Art. 20.

Les dispositions de la présente loi entrent en vigueur à la
date fixée par le Roi et au plus tard le 1er janvier 1971.

20 novembre 1969.

L. CANTILLON.
